

A black and white photograph of a person's torso, showing a zipper and some fabric. The image is used as a background for text.

MA'

SOK

Lambda budapest

1991
Június
3. szám

Tartalom

„...mikor lesz elég ok, előkotorni azt a kartotékot”	1–2. oldal
Jobb, ha közösen lépünk	3. oldal
Plusz hírek	4. oldal
Közöny vagy félelem?	5. oldal
Több lapra is igény van	6. oldal
Közös mű	7. oldal
Olvásóink írnak	7. oldal
Társkeresők	8–9. oldal
Levezetni szeretnék	10. oldal
Kedves barátunk	10. oldal
Ha el nem hal a mag	11. oldal
A homoszexualitás ártalmasságáról	12. oldal
Bonyolult világ	13. oldal
Az európai melegek fővárosa	14. oldal
Tavaszi ördögűzés Párizsban	15. oldal
Örömnapp Európa-ban	16. oldal
Üdvözlét Bécsből	16. oldal
Hazai hírek	16. oldal
Segít a Connection	16. oldal

„...mikor lesz elég ok, előkotorni azt a kartotékot”

Valami büzlik a Mária utca háza táján. És talán nem csak az 50-es évekből maradt az ellenézés, amikor még zárt osztályon kezelték a homoszexuális nemi betegeket. A zárt osztály megszűnt, de az adatgyűjtés – úgy tűnik – mind a mai napig folytatódik.

A tényeket sűrű homály fedi. Nehezen bizonyítható, hogy rendelkeznek ezzel a kartotékrendszerrel, de nagyon sok erre utaló jel van. Márpedig **egy ilyen nyilvántartás rengeteg visszaélésre adhat lehetőséget.** Emberek válhatnak zsarolhatóvá, tanárok, katonatisztek, magasabb pozíciójú politikusok érezhetik bizonytalannak az állásukat.

Nem lehet tudni, hogy **milyen a kapcsolat a Klinika és a Rendőrség között.** Az tény, hogy élet elleni bűncselekmény esetén felvilágosítást adnak a BM-nek. De vajon csak akkor? Vajon ezt a határt szigorúan tartják vagy félvállról kezelik? Hátha kisebb bűncselekménynél is informálják őket vagy nem is kell hozzá bűncselekmény.

De az is elég, hogy ennek a lehetősége fennáll! Az is elég, hogy Magyarországon van egy intézmény, a Mária utcai Bőr- és Nemikórtani Klinika, amely olyan nyilvántartással rendelkezik, „mely jogom sérti meg”; **amely turkál az emberek magánéletében és nyilvántartást vezet arról.**

Nyilvánvaló, hogy küzdeni kell a nemi betegségek ellen. Nyilvánvaló, hogy a szifilisznél vagy a gonorreánál mindent el kell követni azért, hogy a fertőzöttek gyógykezelést kapjanak. Minden józan ember jogosnak érzi, hogy gyógyítható betegségek esetében az összes partnert, aki megfertőződhetett, kezelni kell és a nemibeteg-gondozó intézet mindent el is követ ennek érdekében. Ezzel egy súlyos betegség visszaszorítható, vagy talán idővel teljesen leküzdhető.

Mi a helyzet az AIDS-szel? A HIV-pozitívokat jelenleg még nem tudják meggyógyítani. Az AIDS-szűrés csak arra jó, hogy az ember tisztában legyen a saját helyzetével. Ha valaki

tudatában van az AIDS veszélynek és a saját felelősségének, akkor ügyis megpróbálja a biztonságos szex szabályait betartani. Nem fertőz és nem fertőződhet. Ha pedig valaki annyira felelőtlen, hogy ugyan úgy éli a nemi életét, mint az AIDS felbukkanása előtt, az akkor sem biztos, hogy változtatni fog a szokásain, ha esetleg megtudja, hogy HIV-pozitív. Mindenesetre **az egészségügynek nincs más eszköze, csak a rábeszélés.**

Ezért aztán AIDS-szűrésre nem is lehet kötelezni embereket, néhány esetet kivéve. Az 5/1988/V. 31.-i rendelet kimondja, hogy kötelező szűrni a kábítószereseket, a prostitúáltakat, a rabokat és minden HIV-pozitív személy szex partnerét. És ez az utolsó pont az, ami nagyon könnyen ad lehetőséget a visszaélésre. Arra hivatkozva, hogy egy-egy fertőzött őt nevezte meg partnerének, bárkit behívhatnak vérvételre anélkül, hogy közölnék a bejelentő nevét, mert az ugye orvosi titoktartás alá esik.

Tehát mi történik? Sorozatosan hívnak be embereket (érdekes módon homoszexuálisokat) AIDS vizsgálatra a Mária utcába. Vagy arra hivatkoznak, hogy valamelyik partnere fertőzött volt, vagy pedig egy régi betegség (például szifilisz) ürügyén.

Vajon miért teszik ezt? Túlbu-zó-ságból vagy pedig, hogy statisztikai adatokkal támasszák alá saját fontosságukat? Hiszen köztudott, hogy az emberek szívesebben mennek el a Karolina úti rendelőbe szűretni magukat, ahol humánusan és garantáltan anonim módon bánnak a hozzájuk fordulókkal.

Nézzünk néhány esetet, amely bizonyíthatóan megtörtént és a Mária utcában elkövetett jogtalanságokra utal:

– Elég közismert az az eset, amikor valakit hosszú időn keresztül abban a hitben hagytak, és **kergették majdnem az öngyilkosságba**, hogy ő HIV-pozitív, pedig már a második vizsgálat bebizonyította, hogy nem az. Csupán elfelejtették közölni vele.

(Folytatás a 2. oldalon)

MÁSOK

LAMBDA BUDAPEST

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi és kulturális folyóirat
Megjelenik havonta

Főszerkesztő és felelős kiadó: Takács B. Gábor
Levél cím: 1399 Budapest Pf. 701/759
Készült a a Reprográf Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Nagy Ny. Zoltán
Tördelőszerkesztő: Kovács P. Károly

Ára: 48,-Ft

„...mikor lesz elég ok, előkotorni azt a kartotékot”

(Folytatás az első oldalról)

– Ismerősömmel fordult elő, hogy még az AIDS-szűrés kezdeti időszakában, amikor a Karolina úti AIDS segély nem létezett, önként elment a Mária utcába leszűretni magát, ahol természetesen elkérték a személyazonossági igazolványát. Még mielőtt elkészült volna a lelete (ami negatív volt), **megpróbálták neveket, címeiket megtudni tőle.**

Ez némiképp ellentmond **Faragó Zsuzsa**, a Mária utcai Bőr- és Nemi-kórtani Klinika AIDS csoportját vezető gondozónő állításának (a szerkesztőségünkhöz érkezett bejelentés alapján kerestem fel), aki többször is nyomtatékosan elmondta nekem, hogy őket csak a szexuális kapcsolatok érdeklik és az is csak pozitív lelet esetén.

– Egy másik, szintén bizonyítható eset néhány hónappal ezelőtt történt. B.A.-t telefonon keresték meg a Mária utcából. (Honnan tudták a számát, ami egyébként titkos?) Ő Faragó Zsuzsához került, aki elmondta, hogy már 1986 óta! gyűjtögeti róla az adatokat. Mindent tudott. A foglalkozását, a hobbját, sőt még azt is, hogy hány nyelven beszél. B.A. vitte magával a Karolina úton frissen készült negatív leletét, ezt azonban Faragó Zsuzsa arra hivatkozva, hogy jelíges, nem fogadta el. Azzal is érvelt és ezzel sikerült rávennie B.A.-t a vérvételre, hogy a Karolina úti vizsgálat csak tá-

jékoztató jellegű, az övék sokkal pontosabb és megbízhatóbb.

A Karolina úton dolgozó orvosok egybehangzóan cáfolták ezt az állítást. Mindkét helyen ugyanazt a vizsgálatot végzik. Egyébként személyes beszélgetésünk során Faragó Zsuzsa is ezt mondta. Akkor viszont miért tévesztette meg a szűrésre kiszemelt személyt? Vagy a cél érdekében minden eszköz megengedett? Miért érdekelte Faragó Zsuzsát annyira, hogy páciense ismer-e meleg orvosokat, ismer-e meleg bőrgyógyászokat?

Hadd idézzem Faragó Zsuzsa reagálását az esetre: „Mondja meg, hogy ki volt az illető? Az ismeretségi kört nem szoktam kérdezni. Ilyen formában soha senkinek kérdést nem tettem föl. Kétkedem abban, hogy nem fogadtam el a Karolina útról hozott eredményt. Az illető rosszul értelmezte azt, amit én mondtam. Valami félreértés lehet.”

Hát valami alapos félreértés tényleg lehet. Esetleg valaki valótlanul állít? De vajon miért?

– Egy másik furcsa eset, ami szintén a Mária utcában történt: egy tíz évvel korábban szifiliszből kikezelt embert (aki szintén homoszexuális és ezt természetesen tudták is róla) hívtak be néhány héttel ezelőtt, arra hivatkozva, hogy időnként ellenőrizni kell, nem maradt-e vissza valami a betegségéből. Tíz év után?

Faragó Zsuzsa határozottan cáfolta, hogy szifilisz eseteknél ilyen felülvizsgálat létezne. Hát akkor mi történt? Talán a felülvizsgálat leple alatt akarták elvégezni az AIDS-szűrést? Lehetséges lenne, hogy nem csak az önként jelentkezőket és a HIV-pozitívok szex partnereit vizsgálják, hanem a homoszexuálisokat is? De **ezt hogyan tudják megoldani, ha nem rendelkeznek valamiféle nyilvántartással?** Márpedig Faragó Zsuzsa kategórikusan kijelentette, hogy ilyen nyilvántartás nem létezik. Az általuk kezelt betegek kártonjait ugyan meg kell őrizni legalább 20 évre visszamenően, de azon nem szerepel a szexuális érdeklődés. Hát ez furcsa.

Minden kórháznak kötelessége nyilvántartást vezetni az általuk kezelt betegekről. Ez természetes. A kérdés csak az, hogy a Bőr- és Nemi-kórtani Klinika vezet-e ezen felül kimutatást a homoszexuálisokról, ezzel emberi jogaikban sértve meg őket.

Faragó Zsuzsa elmondta nekem, hogy ő több mint 20 éve foglalkozik, na nem homoszexuálisokkal, mert nem létezik külön rájuk specializálódott csoport vagy osztály, hanem nemi betegekkal. Érdekes módon mégis ez alatt az idő alatt személyesen megismerte a létező homoszexuális köröket. Őket csak a nemi kapcsolatok érdeklik, az is csak fertőzés esetén, de azért vannak „locsi-fecsi” emberek, akik szívesen mesélnék magukról, az életükről, a kapcsolataikról.

Hát igen. **Hosszú, türelmes munkával így sok mindent meg lehet tudni.** De mindezt fejben tartani...

Tévedés ne essék. Nekem semmi bajom Faragó Zsuzsával. Nem ő az egyetlen, aki itt dolgozik és nem is ő a felelős. De én vele találkoztam, én csak az ő szavait tudom idézni.

Egy biztos: Ha a Mária utcában valóban történnek visszaélések és jogtalanságok, **ez addig nem szűnik meg, amíg nem tiltakozunk ellene.** Ezért most arra kérek mindenkit, hogy írjon meg a szerkesztőségünknek minden hasonló esetet, ami a tudomására jutott vagy vele történt meg.

És még egyet: A locsi-fecsi emberek is gondolják meg, hogy miről és hol beszélnek. Csak azt mondják el, ami a betegségük kezeléséhez feltétlenül szükséges, ami társaik érdekeit nem sérti. Főleg az információkat ne adjunk azoknak, akik esetleg ellenünk használják azokat.

Láner László

Jobb, ha közösen lépünk

III. rész

A Mások előző két számában a homoszexuális mozgalmak kialakulásával foglalkoztam. Láttuk, hogy a század első felében már igen szervezett volt a mozgalom Németországban – viszont a homoszexualitás még mindig bűncselekménynek számított.

Más volt a helyzet a Szovjetunióban, ahol ugyan nem hoztak létre egyesületeket, viszont 1917 után egy viszonylag liberális törvényt alkalmaztak. A homoszexualitás nem számított büntendő cselekedetnek, és az állam nem kívánt beleszólni az emberek magánéletébe, legalábbis szexuális szinten. Kezdetben ezért is találták vonzónak a világ homoszexuálisai a szocializmust. A század elején ezért voltak baloldali irányultságúak a homoszexuális mozgalmak Nyugat-Európában is.

Sztálin uralomra jutásával alapvetően megváltozott a helyzet a Szovjetunióban. A humánus szextörvény fokozatos változáson ment keresztül. Lassan ugyanolyan bélyeggé vált a homoszexualitás, mint a zsidó származás, más kisebbséghez való tartozás vagy a politikai lázadás. 1934-től ismét bűncselekménynek számított a férfiak közötti szex. Ez a törvény mind a mai napig érvényes a Szovjetunióban.

Ugyanebben az időben Németországban is nehéz lett a helyzet. A mozgalmak tagsága kezdetben nem hitte el, hogy Hitler uralomra jutásával megváltozik a helyzet, és egészen 1932-ig úgy viselkedtek a melegek, mintha a végtelességig tartana a berlini paradicsom.

Hillert, razzizáltak a szexuáلتudományi intézetben, és a berlini opera előtti téren elégették több ezer homoszexuális könyvet és művészi anyagot.

A hírhedt 175-ös paragrafust megke-ményítették. Egy csók elég volt ahhoz, hogy egy férfi a börtönbe kerüljön.

A második világháború kezdetétől a homoszexuálisokat koncentrációs táborba hurcolták, ahol ugyanolyan körülmények között kellett élniük, mint a politikai elítélteknek és a faji kisebbségek tagjainak. A különbség csak az volt, hogy a zsidók sárga csillagot, a kommunisták vörös háromszöget, a homoszexuálisok pedig rózsaszín háromszöget viseltek.

Közben persze tombolt a homoszexualitás a német hadseregben, sőt a légerekek tisztjei között is. Egy szemtanú, Heinz Heger írja könyvében (Férfiak rózsaszín háromszöggel), melyben egy tábor életét mutatja be, hogy milyen általános szokás volt a légerekekben a homoszexualitás. Mégis, akinek rózsaszín háromszöge volt, azt mint a leprást kerülték. „Fúj, rohadt buzi!” „Halál rátok!” – csak ilyesmit mondtak nekik.

Európa legnagyobb részén visszafelődtek a homoszexuális mozgalmak ebben az időben. Talán kegyetlenül hangzik, de szinte szerencséje volt Magnus Hirschfeldnek, hogy már 1935-ben meghalt, mert legalább nem kellett látnia, hogyan pusztult el mindaz, amit alkotott, amiért küzdött.

Nem szabad elfelednünk ezt a sötét időszakot. A modern világban azóta szimbólummá vált a rózsaszín háromszög. A világ első homoszexuális tematikájú köztéri szobrát 1987-ben leplezték le Amszterdamban. Ez a szobor egy nagy, kőből faragott rózsaszín háromszög. A háború idején meggyilkolt homoszexuálisokra emlékeztet mindannyiunkat.

1945 után nem történt jelentős javulás a homoszexuális kérdésekben. A hidegháború idején minden olyan életvitel, amelyben a „másság” fogalmazódott meg, veszélyesnek számított.

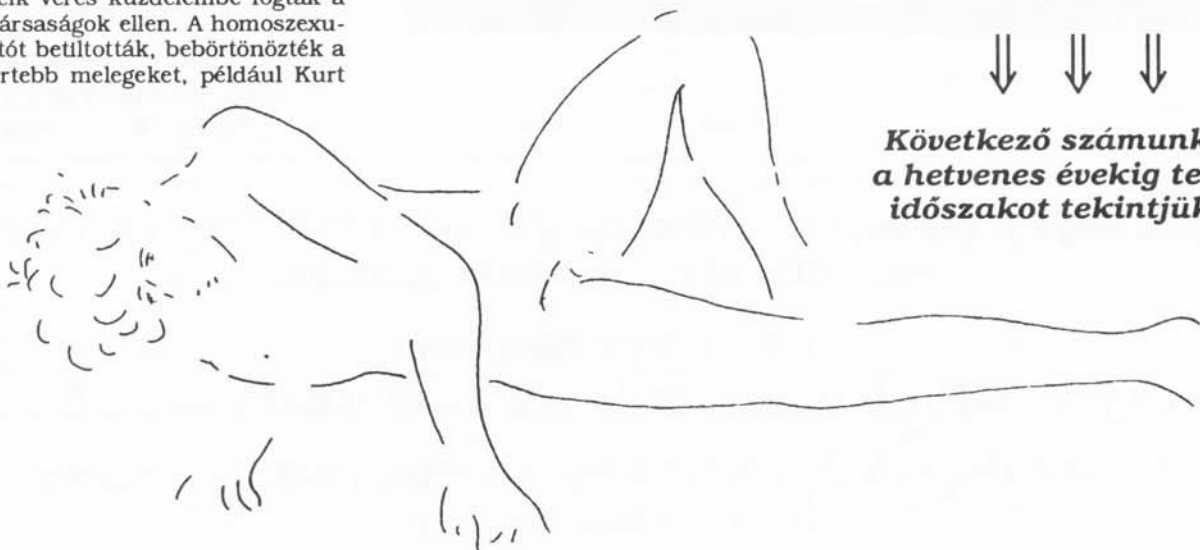
Az USA-ban például minden, ami nem „férfias”, és nem „amerikai” volt, a kommunizmus bélyegét kapta. A közéletből sorra távolították el a melegeket. 1950 és 53 között havonta több mint ötven nőt és férfit rúgtak ki ilyen indokkal munkahelyükről. A rendőrök rendszeresen razzizáltak azokban a bárokban, ahová a homoszexuálisok jártak.

A sajtóban a legcsípősebb botrányok mindig azokról szóltak, akik nem csak Amerika-ellenesek, de perverzek is voltak.

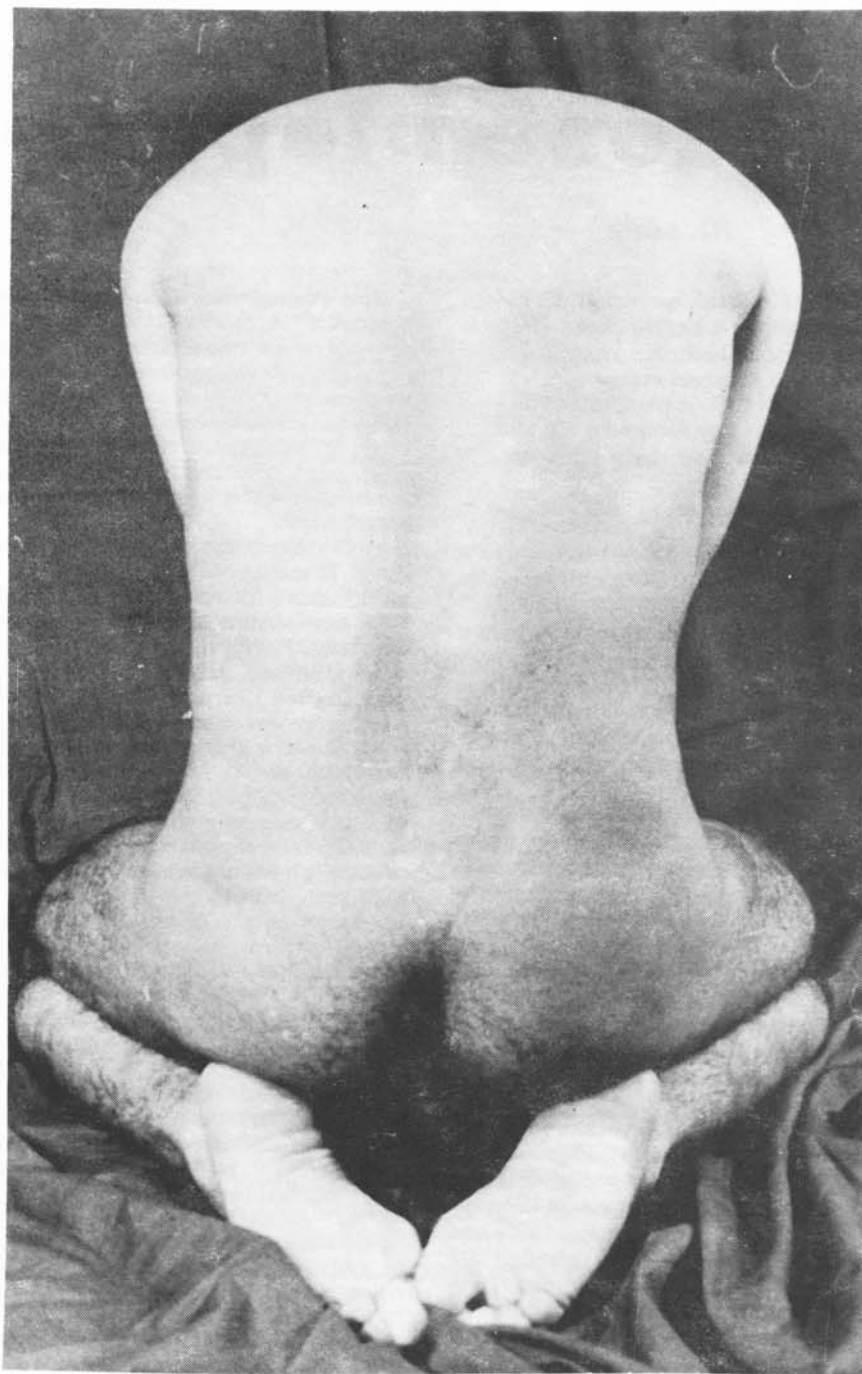
Nyugaton és keleten nagyon nehéz volt a melegek helyzete az ötvenes években. A hatalmi harcban nehéz volt a szexualitásról, különösképpen az alternatív szexualitásról beszélni.

Ugyanakkor csöndesen és fokozatosan történt némi lépés az ötvenes évek második felében; a homoszexuális mozgalmak lassan újra elkezdtek kiépülni.

A náci véres küzdelemben fogtak a meleg társaságok ellen. A homoszexuális sajtót betiltották, bebörtönözték a legismertebb melegeket, például Kurt

Következő számunkban a hetvenes évekig terjedő időszakot tekintjük át.

PLUSS HÍREK

Május 13-án kis ünnepség keretében adták át a László kórházban azt a fogorvosi széket a szükséges berendezésekkel, felszerelésekkel együtt, amelyet egy svájci szervezettől kaptak ajándékba a magyar kollégák. A rendelőt teljes egészében az AIDS vírushordozó betegek kezelésére alakították ki.

A fogászati és szájsebészeti kezelésekre is alkalmas rendelőben körültekintő ellátásban részesítik az immunisan érzékenyebb HIV-fertőzötteket. Nagyon fontosnak találják, hogy megkíméljék őket a fogászati kezeléseik során korábban tapasztalt diszkriminációktól.

A berendezések, hazánkban, sok szempontból egyedülálló technikai szintet képviselnek. A rendelésekkel kapcsolatban – a HIV-pozitívok számára – érdeklődni lehet a 113-0219-es telefonszámon, a 232-es melléken.

Más: A PLUSS és a Magyar AIDS Alapítvány június 9-re egy kirándulást szervez Egerbe, a HIV-pozitívok számára.

Más: Akik a HIV-pozitívokkal kívánják felvenni a kapcsolatot, vagy a betegségről szeretnének bármit is megtudni, írjanak szerkesztőségünknek, vagy a Magyarországi HIV-pozitívokat segélyező Egyesület, a PLUSS címére: 1450 Budapest Pf.29.

AIDS-segélyszolgálat:

**Bp. XI., Karolina út 35/b.
földszint.**

Az ajtón O.H.V.I. tanácsadás.

**Ingyenes,
gyors, jelíges tesztvizsgálat,
tanácsadás.**

Rendelési idő:

**Hétfő 17–19 óráig
szerda 17–19 óráig
péntek 10–12 óráig**

**Kérjük, anyagi támogatásokkal segítsétek a PLUSS tevékenységét
– az AIDS ellen és a betegeinkért!**

A PLUSS csekkszám:

Magyar Hitel Bank RT. 222—88882—10412

**Az adományozó „közérdekű kötelezettség vállalás” címén
adókedvezményt kap.**

Közöny vagy félelem?

Áll a fa a László kórház udvarán. Az élet, a túlélés szimbóluma. Előtte gyertyák és néhány szál virág.

Megtörtént a megemlékezés. Az első Magyarországon. Szerte a nagyvilágban évek óta megrendezik május 19-én az AIDS-napot, a halottakért és az élőkért, a betegekért és az egészségesekért. Ez a kór valamilyen formában mindnyájunkat érint. Kinek a barátja, kinek a rokona szenved vagy halt meg tőle, vagy csak azért, mert fenyeget bennünket.

Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban ezen a napon az emberek tízezrével vonulnak ki az utcára, köztük a homoszexuálisok is. Nálunk ez az idel volt az első. Az első megemlékezés és az első olyan akció, amit a homoszexuálisok szerveztek. Pontosabban a Lambda Budapest Baráti Társaság kezdeményezésére a Pluss egyesület, a Homeros Lambda és a Vöröskereszt rendezte meg. A lehetőségeinkhez mérten igyekeztünk minél több ember tudomására hozni az akciókat és annak jelentőségét. Rádióban, napilapokban tettünk közzé felhívást. A Mások részletesen foglalkozott vele; plakátok függtek a meleg szórakozóhelyeken és az egyetemek falán.

Nos, elmúlt május 19. Áll a fa. Előtte gyertyák, virágok. Pár szál. Az első magyar demonstráció bizony családiásra sikeredett. Ott voltak néhányan az egészségügytől, a Pluss-tól és páran a homoszexuális egyesületektől. Csak ennyien lennének? A szakemberek szerint a homoszexuálisok a lakosság 5-10%-át teszik ki. Hol vannak ezek a százezrek? A statisztika önmagában nem meggyőző. A tömeg az igen. Egy több ezres tömegfelvonulás vagy AIDS-szolidaritási akció. Ahol láthatóvá válik, hogy homoszexuálisok nemcsak a statisztikában és nemcsak a nyilvános vécékben léteznek. Tudnak együtt is lenni, tudnak közösen föllépni és meg tudják mutatni az erejüket.

Néhány elszánt ember évek óta vívja szélmalomharcát. Évek óta hivatkozik a mögötte álló „legnagyobb kisebbségre”, a homoszexuálisok tízezeire. Hovatovább azonban nevetségessé válnak, mert az a tömeg, amit képviselnek, nincs sehol. Csak egy arc nélküli megfoghatatlan massa, amely iszonyatos passzívítással hagyja magát megfélemlíteni, megalázni, megvetni.

Nálunk nem mennek el az emberek az AIDS-napján fát ültetni érdektelenségből, vagy mert félnek, hogy valaki meglátja őket.

Nálunk csak az számít eseménynek, ha megnyílik egy új diszkó.

Szép volt a faültetés és elkese-ritő. Látogatási idő alatt zajlott, de aki arra járt és nem tudott róla, annak föl sem tűnt, hogy itt most TÖRTÉNIK valami. Néhány ember körüláll egy fát és halkán szól a zene.

Mi nem ezt akartuk. Mi nem így akartuk. Mi harcoltunk a nyilvánosságért. Mi azt akartuk, hogy lássa az ország, hogy itt vannak azok az emberek, akiknek eddig az volt a szerepük, hogy megtagadják saját magukat. Most itt vannak és nem vállalják többé a rájuk süttött szégyenbélyeget. Nem szégyenlik magukat, mert nincs miért és nem félnek, mert nincs mitől. De nem voltak ott. Csak az a néhány elszánt szélmalomharcos, aki évek óta szajkózza, hogy ők a legnagyobb kisebbség képviselői. De nem azok, mert ez a kisebbség nem akarja, hogy képviseljék őket. Úgy tűnik, nekik jó így, ahogy van, vagy arra várnak, hogy a dolgok majd maguktól meg fognak változni, csak ki kell várni szép csendben.

Csakhogy a dolgok soha nem változnak meg maguktól.

L.L.

Több lapra is igény van

Az első magyarországi homoszexuális szervezet megalakulása után rémesen büszkék voltunk magunkra. Megint mi magyarok tettük meg az első lépést. Akkor 1988-ban valóban csak nálunk volt hivatalosan engedélyezett homoszexuális szervezet.

A nagy rendszerváltás közepette belefeledtünk a változásba, az átalakulásokba. Nem figyeltünk oda: ha feladjuk állandó harcunkat,

könnyen kényszeríthetnek ismét térdre bennünket.

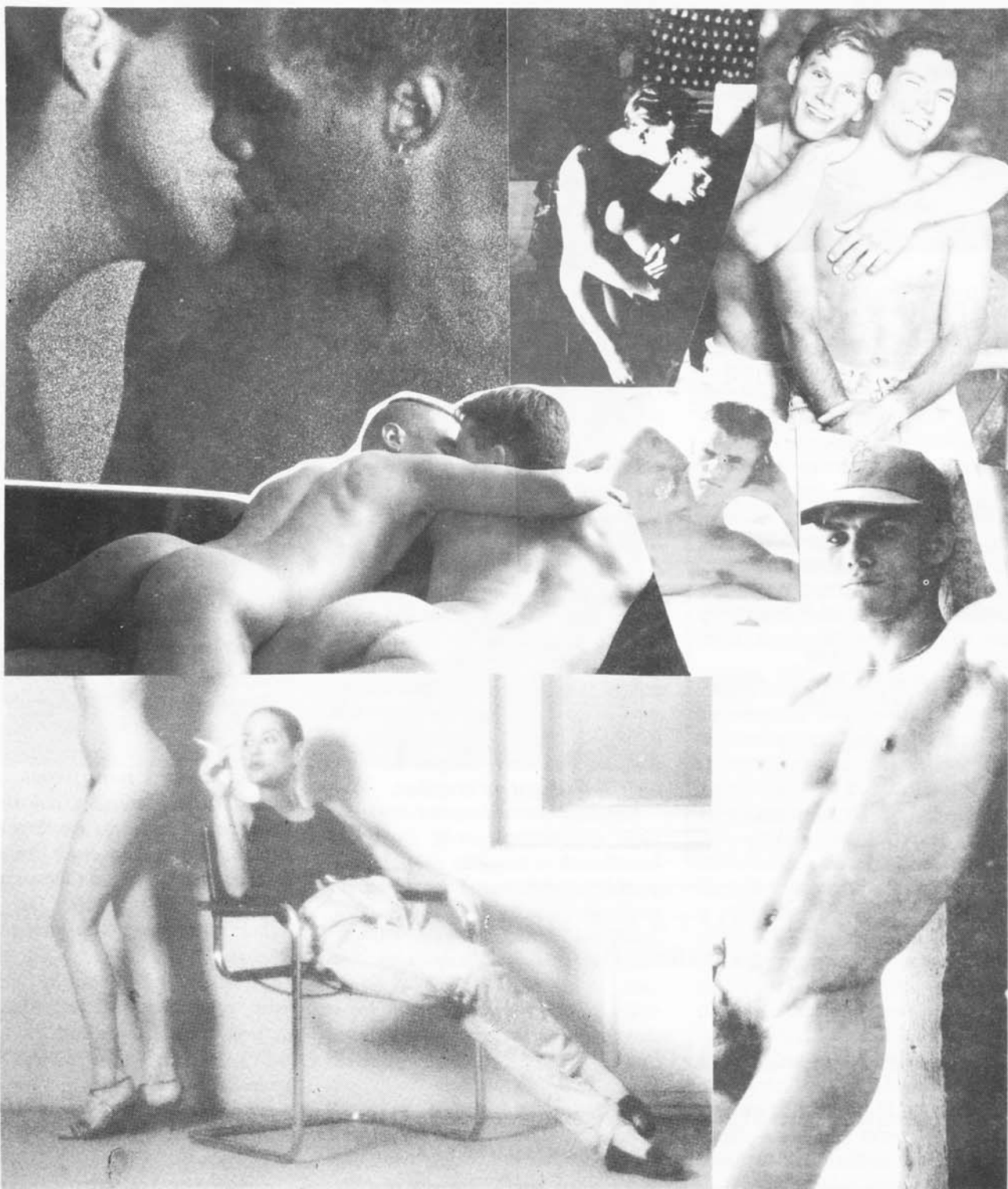
Mindezt a volt szocialista testvérországokban élő barátaink nem hagyták figyelmen kívül. Nemcsak szervezeteiket hozták létre sorozatban, de újságjaikat is egymás után adták ki.

Mire mi a Másokat 1991 áprilisában megjelenttük, rá kellett döbbernünk, alaposan lemaradtunk.

Lengyelországban ma hat kiadvány létezik egymás mellett. A terjesztés legális csatornákon, újságárus standokon történik. Csehszlovákiában három, Szlovéniában – és így Jugoszláviában – egy újságot adnak ki. A volt NDK-ban kapható az összes nyugati lap, de van saját újságjuk is.

Ez is bizonyítja, hogy az nem baj, sőt mindannyiunk haszna, ha Budapesten is több lapot adnak ki.

Tervezzük, hogy szomszédaink újságaiból átvesszük majd az érdekesebb cikkeket, egy átfogó lapszemlélt készítünk. Most első lépésként fényképekből állítottunk össze egy montázst.

KÖZÖS MŰ

A Mások első számában közhírré tettük, hogy lapunkat nem kívüllállók készítik, nem rólunk írják pozitív vagy negatív beállítással a cikkeket; mi mutatjuk be életünket, gondjainkat magunknak. Azt is elmondtuk, hogy annyi és olyan anyag lesz benne, amennyit és amelyet kapunk.

Örömmel kiáltjuk világra: nagyon sok levél érkezik szerkesztőségünkbe. A mostani, júniusi lapszámunk részére például annyi igazán jó, tartalmas úti élménybeszámolót kaptunk, hogy mindet nem is tudjuk leközölni.

A lap külső megjelenésével kapcsolatos változtatásokra olvasóinktól kapunk ötleteket. Min-

denki tapasztalhatta: őrítési a különbség az első és a második számunk között. A most megjelent harmadik számot összehasonlítva a másodikkal szintén nem szükséges bizonygatni, mi mindenben változtattunk.

Az időközben kapott újabb ötleteket júliusi számunkban próbáljuk ki.

Kérünk mindenkit, írjon nekünk! Két-három soros sztori vagy hír néha megérdemli, hogy őrítési betűkkel egész oldalas méretben jelentessük meg. Egyáltalán nem baj az, ha lapunk tartalma mellett külső megjelenésében is eltér a hazai sajtótermékektől.

Takács B. Gábor

Olvasóink írják

„Végre eljutottunk odáig, ha nem is teljesen, de ez a társadalom is félig-meddig elfogad bennünket, vagy legalábbis tudomást vesz róla: vagyunk, élünk, létezzünk és emberek vagyunk. Igen, azt, hogy mi is ugyanolyan emberek vagyunk, mint a többi. Végre van diszkó, lehet táncolni, mulatni, szórakozni és ismerkedni. Bár úgy érzem, ez még gyerekcipőben jár, hisz sajnos itt sem kezelik egyformán az embereket. Mert ha egy árnyalattal sötétebb a bőrszíned, lehet, nem engednek be. Tehát ezen a téren is van mit csiszolgatni.

De egy rétegről teljesen elfeledkezünk. Az évek elszállnak sajnos hamar, és jönnek a 40-es, 50-es, 60-as évek, s mi történik akkor? Síralmas az, hogy az idősebb korosztály részére nincs egy lehetőség, nincs egy hely, ahova eljárhatnának szórakozni, beszélgetni. Úgy érzem, ők teljesen számkivetettek. Ők is vágnak a szórakozásra, de ezt a diszkók és bárók a maguk ricsajos hangulatával nem tudják megoldani.

Sok idősebb meleg menekül a magányból az öngyilkosságba, alkoholizmusba. Úgy érzem, nekünk kell valamit tennünk az ő érdekükben.”

KERESÜNK

olyan vállalkozó szellemű melegeket,
akik egyetértenek céljainkkal,
aktív részvételükkel támogatnák munkánkat
és szerény díjazás ellenében Budapesten,
illetve vidéken terjesztenék lapunkat.

„Sajnos a győri találkozási és kulturált szórakozási, ismerkedési lehetőségek sivatárak és szegényesek. A legnépszerűbb helyek a vasútállomás, a vidéki autóbusszpályaudvar, valamint a Márka étterem. Nem kockázatmentes egyik sem, ráadásul térdig ér a szenny mindegyikben. Marad még a győri sétálóutca (Baross út). A győriek népszerű találkozóhelye még a szabad strand, annak is a nudista része (hivatalos neve: Aranypart, beceneve: Homokos – a talaj miatt).

A győri vasútállomáson egy idősebb úr fiatal fiúkat árul. Közösen mennek az áldozat lakására, s amíg elszállnak a gyönyör percei, a strici zsebre vágja, ami mozdítható.”

Szívesen olvasnék a Másokban hazai és külföldi nyaralóhelyekről, speciális szálláslehetőségekről, vagy ilyen irányú kezdeményezések beindításáról. Bevételeik gyarapítása érdekében szervezhetnének csoportos utazásokat is. Beszámolhatnának a szomszéd országok klubjainak életéről, nemzetközi mozgulásokról, eseményekről, megszervezhetnék az azokon való részvételt. A vidéki klubhálózat létrehozása érdekében segíthetnék törekvéseinket, és mi az önként. Nagy álmom egy igazi Homo-centrum létrehozása, de sajnos nem akarják a lottózámaimat kihúzni.”

Társ- keresők

– *Harmincas barna fiú keresi aktív, szórós (szőke, fekete, barna), sportos férfi ismeretségét. Teljes diszkréció. Lakás van. Aki megunta az egyedüllétet és a magányt és szintén társra vár és együttélésre alkalmasnak találja magát, jelentkezzen 24–35 éves korig. Elvált férfiak is írjanak. Jelige: Hozzám jöhetsz 1–3/002.*

– *Fiúk, figyelem! Katonák, diákok, fiatal fiúk, ha találkozni akartok titokban barátaitokkal, akkor a lakásomon minden hétvégén szexpartira jöhettek vágyaltok kielégítésére. A partiban én is részt kívánok venni. Igényeket, fényképeket, leveleket várom Veszprém városába! Jelige: Szerelmi álmok 1–3/003.*

– *Kalapács alatt egy 35/170/80 kg, férfias megjelenésű, kreatív gondolkozású, fiúszereztő, iskolázott budapesti srác. Kikiáltási ár: min.: 20 cm, 2 inch fantázia, 3 pint tolerancia, 7 szan-szadu. Kedves srácok, őszintén remélem a szeretet reményében, hogy megtaláljuk egymást egy életre. Légy max.: 22/160–170/60–65 kg. Kalandorok ne írjatok. Fénykép, telefon előny, de minden levélre válaszolok. Jelige: Akció! 1–2/001.*

– *35 éves fiú lakásán hétvégeken fiatal fiúk-*

nak találkozási lehetőséget kínál (katonáknak, diákoknak, fiatal kezdőknek is) 18–25 éves korig. De a szexkapcsolatban aktívan részt kívánok venni! Igényeket az alábbi jelígyére kérem: Ádám és Éva + Lucifer 1–3/001.

– *Inteligens nemcsak szexorientált, férfias barátokat keresek. Hasonló, harmincas Békés megyei vagyok, rendkívüli testi adottságokkal. Lányos fiúk, dohányzók, kalandkeresők ne írjanak. (Akt) fotót kérek, viszonzom. Jelige: Mindenkinék válaszolok 1–3/004.*

– *39 éves fiatalember hosszú távra megismerkedne korban hasonló, szakállas, nem rövidhajú úrral. Jelige: Monogámia 1–3/005.*

– *Békés megyei, barna, szakállas, 37 éves, férfias külsejű vagyok. Kimondottan intelligens, kedves, nemdohányzó, független, nem vékony, igazi barátot keresek. Fotót viszonzom. Jelige: Tartós kapcsolat 1–2/002.*

– *Idősebb, gyengéd budapesti urak barátságát keresi egy 40 éves, önzetlen, kis méretű, de buja fantáziával rendelkező sovány, biszex fiú. Kezdő vagyok és gátlásos, félénk, de minden jóra kapható. Jelige: Találkozunk Nálad, napközben. 1–3/006.*

– *32 éves férfi keres testi-lelki jóbarátnak 18–20 év körül magá-*

nyos budapesti srácot.
Jelige: Felhőjáték-
S.H.A.R.K. 1-2/003.

- 50 éves meleg férfi keresi jó megjelenésű, sportos férfi társaságát, aki művelődni és felemelkedni akar. Fényképeket visszaküldöm. Jelige: Lausanne 1-3/007.

- Görög-török körutazáshoz, augusztus 3-10 között helyes, reprezentatív, vidám útitársat keres egy 27/180/75 fiú 30 éves korig. Kizárólag komoly kapcsolat reményében. Levelet fényképpel várok! Anyagiakban megegyezünk, nem bánod meg! Jelige: Hibiszkusz 1-3/008.

- 32 éves férfi komoly kapcsolathoz hűsz év körüli helyes, odaadó, magányos budapesti fiút keres igaz, hű barátnak. Jelige: Szereket 1-3/015.

- 30 és 40 közötti éveimmel, de bizalomgerjesztő, jó megjelenéssel keresem 20-as éveiben járó, türelmes, átlagos külsejű barátomat, akár sorkatona személyében is a nyár örömeinek eltöltéséhez. Teljesen szabad és független vagyok, de van egy 80-as nagyanyám. Jelige: Mindent levelezhetünk 1-2/004.

- Romantikus, vidám alaptermészetű 31/185/71-es kékeszőld szemű budapesti, független fiú vagyok. Várom olyan lányos arcú, helyes fiú jelentkezését 20-30 év között, aki hosszútávú baráti kapcsolatra vágyik, ill. belső emberi értékekkel is rendelkezik. Jelige: The KLF. Postacím: 1399 Budapest Letét 786 Pf: 701.

- Olyan meleg párok választását várja 50 és 25 éves pár, akiknek igénye van kifejezetten baráti eszmecserékhez,

programokban való részvételhez. Jelige: Kulturált barátság 1-3/010.

- 25 és 50 éves meleg pár olyan 50 és 60 éves úr levelét várja, aki otthonába fogadná őket és ők mindenben segítségére lennének. Jelige: Korrektség 1-3/011.

- 35 éves 181/79 egészségügyben dolgozó fiú testi-lelki élettársát keresi 18-25 éves korig, aki otthonomba jönne és megosztaná velem az élet örömeit. Fényképes leveleket várok. Jelige: Rád várok 1-2/007.

- 24 éves, jó megjelenésű, intelligens meleg srác hosszú hajviseletű, őszinte, művelt, romantikus beállítottságú barátot keres tartós kapcsolat megteremtéséhez. Jelige: „Rio Bravo” 1-3/012.

- AIDS-pozitív, nem nőies férfi 36/167/62, férfi szexpartnert keres - lehet külföldi -, nyelvtudással rendelkezem. Lakás, óvszer van. Lehetőleg fényképes leveleket kérek. Budapest 1251 Pf. 79.

- Ha helyesarcú, 18-28 év közötti, vidám alaptermészetű srác vagy és őszinte, hosszútávú testi-lelki barátságot szeretnél egy 31/185/71-es paraméterekkel rendelkező, kékeszőld szemű budapesti fiúval, akkor írj még ma! Kritérium: bajusz, illetve szakállmentesség. Jelige: „Cris” Postacím: 1399 Budapest Pf. 701/786.

- Young guy (22) good-looking, tall, brown hair, blue eyes, seeks friend (lover/partner) around same age for satisfying friendship and possibly more. Please write with photo. Jelige: „Together” Budapest 62 P.O.Box 895. 1385.

Levelezni szeretnének

+ Amerikai nyelvtanár, aki jövőre hosszabb időt készül Magyarországon eltölteni, levelezne angol vagy német nyelven meleg mozgalmi témáról. Cím: Bruce p. Henning, 1707 N. 45th.

no.21. Seattle, Wa. 98103 U.S.A.

+ 43 éves matematika-fizika szakos tanár levelezne magyarokkal. Cím: Reiner Müller, Thieshof 7, W-3000 Hannover 51, BRD.

+ Max Katzinger levelezne magyarokkal. Cím: Kremlstr. 1/5/47, A-4020 Linz, Ausztria.

+ Két barát, Michael és Bernd, németül, angolul, spanyolul, oroszul vagy bol-

gárul levelezne magyarokkal. Michael bolgár származású, sötét típus, 31/180/68, Bernd német, szőke 26/174/68. Hobbijuk az utazás, tánc, zene, irodalom, video, virágok, nyelvek, latin-amerikai zene. Fényképet kérnek. Cím: Michael Rösel und Bernd Eisermann, Krautgasse 06, 0-6900 Jena, BRD.

+ Német, politikailag aktív, zöld beállítottságú üzemgazdász diák levelezne németül vagy angolul. Érdeklődési köre: békemozgalom, emberi jogok, magyarországi meleg mozgalom. Cím: Rüdiger Drews, F.-Wolf-Str. 21B/403B, 0-2400 Wismar, BRD.

+ Két német barát, akik már többször jártak Budapesten, csak nyelvi nehézségek miatt nem tudtak kapcsolatokat teremteni, leveleznének német vagy angol nyelven. Szeretnek utazni, moziba járni, sétálni, kirándulni. Cím: Andreas Sonntag und Uwe Vogel, Lilliensteinstr. 44, 0-7065 Leipzig, BRD.

+ 35/170/70 fekete hajú bajszos fiú levelezne angol, német, lengyel vagy orosz nyelven. Érdeklődési köre: utazás, video, szexlapok, erotizmus. Fényképet kér. Cím: Czeslaw Toczek P.O.B. 35-959 Rzeszów-2, Polska.

+ 23 éves, Magyarországon tanuló angol fiú, aki nagyon magányos, homo csoportsexhez partnereket keres. Cím: Connection 1399 Pf. 701/1027.

+ 28/175695/15/3,5 barna szemű és hajú mazochista fiú társat keres. Cím: Connection 1399 Pf. 701/1027.

+ 21, brown eyes and hair, good looking half Hungarian, half Italian but native of London, seek, Hungarian boy (20-28). English is necessary. Cím: Connection 1399 Pf. 701/1027.

Kedves Barátunk!

Információs, érdekvédelmi lapunkat a MÁSOK-at a Mystery báron kívül, ma már a Jácint presszóban, a Lokálban és a Dob utca 17-ben is meg lehet vásárolni. Tervezzük, hogy további – a melegek által leglátogatottabb – helyeken is megszervezzük a MÁSOK árusítását.

Azok, akik nem szeretnek az újságért minden alkalommal külön-külön elmenni, szerkesztőségünk egyik tagjánál, csütörtökönként 5 és 7 óra között a Jácint presszóban (Október 6. utca 5.) előfizethetnek egy-két számra, vagy akár egész évre.

Akiknek nem jó ez az időpont, vagy távolabb, esetleg vidéken laknak, természetesen postán is feladhatják megrendelésüket. Egy piros színű utalványon küldjenek el szerkesztőségünk címére annyiszor 48 forintot, plusz 15, illetve 20 forintot (a nagyalakú boríték postaköltsége Budapestre 12, vidékre 17 forint, a boríték ára 3 forint), ahány hónapra fizetnek elő a MÁSOK-ra. Hogy a postázással ne legyen gond, az utalványon jól olvasható címet tüntessenek fel.

Tisztelt Hirdető!

Lapunkban a társkereső hirdetések egységára 50 forint. Kérjük, ezt az összeget a hirdetésekhez mellékeljük.

A hirdetésekre érkezett válaszokat, csütörtökönként délután 5 és 7 óra között a Jácint presszóban a megbízottunknál lehet átvenni. Aki postán szeretné megkapni a leveleket, megcímzett, bélyeggel ellátott borítékot is mellékeljen hirdetéséhez.

Postacímünk: 1399 Budapest Pf. 701/759

HIRDETÉSI KUPON

Az alábbi hirdetésemet – 50 forint ellenében – kérem megjelentetni

Szöveg:

.....

.....

.....

Jelige:

Ide, a vonal alá olyan nevet, címet, vagy jelszót írjon, amelyre hivatkozva igazolja, hogy Ön adta fel a hirdetést, Ön a választlevelek jogos tulajdonosa. A vonal alatti adatokat nem közöljük.

.....

ANDRÉ GIDE:

Ha el nem hal a mag

Gondolatmorzsák egy könyv kapcsán

André Gide Párizsban született 1869-ben és 1951-ben hunyt el. Ez a sokat támadott és sokat ünnepeit személyiség szigorúan kálvinista családba született bele s ennek megfelelő szellemi-lelki környezetben nőtt fel. Édesapját korán elvesztette, így teljesen édesanyja hatása alatt állt (általánosítunk...?). Mivel nemi vonzalmai egyre elodázhatatlanabbá tették a döntést: bújálni és tagadni, avagy önmagát, nyilvánosan is, vállalni, ez utóbbit választotta – a feketén-sötétén katolikus Franciaországban. Egyértelmű a kiállítás *Meztelen* (L'Immoraliste) c. regényében (1902; magyarul „már” 1925-ben megjelent), a legegyszerűbb azonban *Corydon* c. munkájában lesz (1907-ben fogott bele, névtelen magánkiadások után 1925-ben névvel, a nagyközönség számára is megjelent), mely saját szavai szerint legfontosabb könyveinek egyike. A Corydon a meleg világirodalom egyik klasszikusává lett – sajnos magyarul (még) nem hozzáférhető.

Gide életének drámája házassága unokatestvérével, akinek kereszténysége sem Gide „pogányságát”, sem homoszexualitását nem tudta elfogadni. Gide ugyanakkor a feleségét szerette a legjobban: az érzékiséget a férfiakhoz, a lemondást a nőkhöz kapcsolta. Ez az ellentét pár egész lényét átjárta, művei e két véglet közt mozognak: lelkiség (azaz erkölcs, istenhit, lemondás) és testiesség (azaz érzékiség, istentagadás, szabadság) közt, s mindez kísértetiesen hasonlít századunk másik nagy meleg „klasszikusára”, a kamaszfejjel önként katolizált, párizsi Julien Greenre, aki tavaly töltötte be 90. életévét.

A *Vatikán titka* (Les Caves du Vatican) c. regényével (1914; magyarul 1934, 1958, 1968) Gide új fejezetet nyitott a francia regény történetében, szakítva a hagyományos vonalvezetéssel, így kétség kívül a század egyik legjelentősebb alakjává nőtte ki magát. Am Szerb Antal kritikája az életmű átgondolására serkent, nem csökkentve persze Gide értékeit (s itt nem csak hazabeszélünk!): „... hogy Gide regényei igazán nagy regények-e, nem biztos (...), de élő marad Gide attitűdje (...): a szabadságnak (...) intenzív, az egész emberre kiterjedő szomjúhozása (...)”.

Nem vitás: hatásos – és termékeny író volt. Regényei mellé sorakoztatható 10 esszékötete, 46 előszava, 16 műfordítása (pl. Shakespeare-t, Goethét és Kafkát ültette át franciára), levelezése pedig Voltaire-éval vetekszik. A közvélemény – bármilyen legyen is viszonyulása Gide-hez – *Naplóját* (1889–1939) tekinteti-tartja legjobb művének.

Írói elismerése sokáig váratott magára: 1947-ben kapta meg az irodalmi Nobel-díjat.

X X X

Újfont Szerb Antalt idézzük: „Hivatása a megmerevedett formák ellen való harc, az oldás, a felszabadítás.” S tegyük azonnal hozzá: nemcsak az irodalomban. Kiállt homoszexualitása mellett abban a korban, mely 1895-ben Oscar Wilde-ot perbe fogta és bebörtönözte. Hallatlan tett volt. Súlyos csapást mért az ellentáborra a melegek jogaiért folytatott küzdelemben azzal, hogy nem volt hajlandó tagadni vagy akár csak sajnálni is azt a tényt, hogy ő maga is homoszexuális. Amennyire ez akkoriban lehetséges volt, nyíltan hirdette hovatartozását.

Mint láhattuk, mifelénk is felfigyeltek rá; a huszas években egymás után jelentek meg regényei, kiváló fordítók tolmácsolásában. Ugyanakkor mind a mai napig pirulós szemérmesség jellemző megítélésére, éppen ami ezt a köztudott hovatartozást illeti. Még véletlenül sincs sokszor utalás, vagy ha van, szokimondásról még mindig nem lehet szó. Hát igen. Nem „illet” (illik?) ilyesméről nyíltan írni, beszélni.

X X X

Ebben a papírforma szerint álszent kendőgetésben (illetve a mindennapok nyers, türelmetlen kiközösítősdíjében) megnyugtatóan hat, hogy végre megjelent *Ha el nem hal a mag* (Si le grain ne meurt) c. önéletírása, mely 1928-ben jelent meg először hazájában. A szép kivitelű és szép fordítású könyvet az Európa Kiadó adta ki a tavasszal s Bognár Róbert ültette át magyarra; ára kötve, védőborítóval 250,- Ft. Fűlszövegének megfogalmazása sajnos még mindig a régi, áporodott levegőt árasztja, még mindig nem meri kimondani.... „Rendhagyó hajlamú, érzékeny ifjúról” szól. Jaj, De: *megjelent* ez a kötet.

Nos, ami a műnek korábbi hazai értékelését illeti, jellemző a különben remek Világirodalmi lexikon: „szerelemi életének nem mindig meggyőző apológiája”. A cikk szerzője is beismeri, hogy a könyv áttörést jelentett, mert itt az *író* beszél, sza-

badon, „tilos és titkolt szerelemi életéről”. Még egyszer tehát: jaj. S különben is, mi az, hogy „apológia”?! Kinek, miért???

X X X

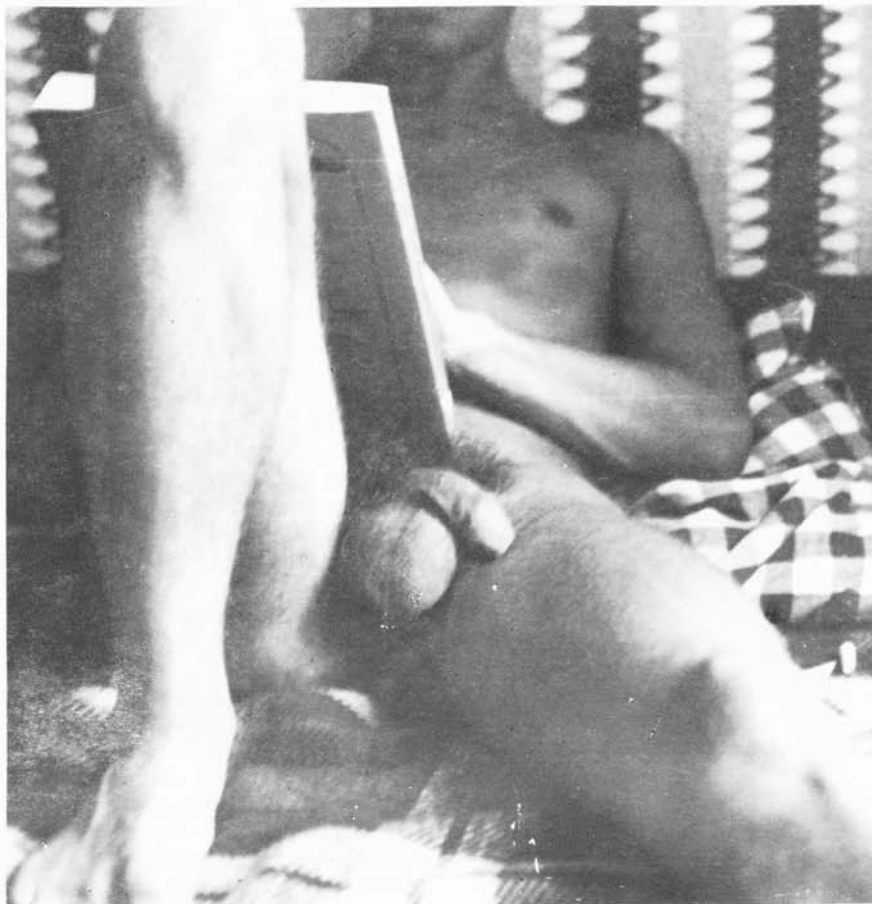
Tessék elolvasni, akár egy szuszra is, ezt a kötetet. Erdemes. Aki sziporkázó nyelvi leleményességhez szokott, talán egyszerűnek találja majd stílusát, gondolatvilágát azonban biztosan elfogadja. Érdekes beszámoló, „kitergetések”, találkozások, gondolatok, benyomások tárháza ez a könyv, s forrás is, a kor irodalmi életének minden napjaihoz, olvasmányosan, kedvesen. Sőt, sokszor erotikusan. Ott a könyv helye minden meleg könyvespolcán.

X X X

Gide magyarul megjelent munkái; a teljesség igénye nélkül:

Meztelen (1925, 1970), Oscar Wilde (tanulmány, 1925), Pásztorének (1929, 1970), A Vatikán titka (ill. pincéi) (1934, 1958, 1968), A nő iskolája (1942), A mennycsászár kapuja (1944, 1970), A tékozló fiú visszatérése (1957), A pénzhamisítók (1966), Kongói utazás (1968), Montaigne (1970), Isabelle (1970), *Ha el nem hal a mag* (1991).

S.I.

Csepregi Sándor

A homoszexualitás ártalmasságáról

– traktátusz –

Tisztelt hallgatóim! Nagy szeretettel üdvözlöm Önöket, akik eljöttek legújabb előadásomra, melyet a homoszexualitás ártalmasságáról tartok, és amellyel bizvást nagy sikert fogok aratni.

Mielőtt részletesen is taglalni kezdeném a homoszexualitás ártalmasságát, engedjenek meg, vagy inkább engedjete meg – mindannyian magyar férfiak vagyunk! – egy megjegyzést előljáróban! Tudnotok kell, hogy nem vagyok homoszexuális.

Nem vagyok homoszexuális!

Nekem családom van, nekem gyerekeim vannak. Szó sincs arról, hogy én homoszexuális lennék. És ha bárki ilyen irányú megjegyzést tenne, vagy akár csak ilyesmire gondolna, azt a leghatározottabban visszautasítom!

Világos?

Természetesen minden férfinak vannak vagy voltak az életében bizonyos epizódok, baráti kézfogások, ifjúkori élmények a zuhanyozóból, az izmok já-

téka a víz alatt, vagy a játékos méricskélés, ahogy a fiatalok egymás hímveszejét összehasonlítják. Ó, istenem....

De ez még nem homoszexualitás! Mint ahogy a gyors, páros önkielégítés az iskolai vécében, természetesen az sem az. Sőt, ifjúkorban, érett férfikorban is előfordulhat az emberrel ilyesmi. Igen, akár a vécében is. Úgyan kérem, ki nem ment még be együtt egy fiúval a vécébe?

Természetesen én attól még nem vagyok homoszexuális, hogy általános iskolás koromban padszomszédommal földrajzórák alatt elő-elővettük egymás fütykösét. Szerencsére jó hátul ültünk, és igazán mindenfajta homokosság nélkül játszadozhattunk ott. Nagyon érdekes, milyen görbe fütykösé volt a padszomszédomnak. Sosem felejttem el, amikor először elővettem neki a rövidnadrágjából....

Node mibe is kezdtem bele az imént?

No, igen, térjünk a lényegre, a homoszexualitás ártalmasságára!

Mindig is nagy szoknyavadász hírében álltam, és minden dicsekvés nélkül mondhatom, hogy nagy sikereim voltak a lányok és a nők körében. Egész eddigi életemet áthatotta a nők iránti rajongás és a homoszexualitás megvetése. Ez a megvetés alkalmasint mély gyűlöletté, s ha szükség volt, a buzik – mert hadd mondjam most már így; a buzik – elleni nyílt fellépéssé fokozódott.

Rengeteg bokszoló haverom volt. Sokszor elkísértem őket az edzésekre, vagy megvártam őket az edzések után. Ott csatangoltunk a ligetben, ők felmeztelenre vetköztek, csakúgy ragyogott férfias izmaikon a napsugár.

Én már akkor régóta figyeltem, hogy ott a ligetben rengeteg buzi jelenik meg. Nekem nagyon jó szemem volt, és mindjárt észrevettem, ha egy-egy furcsa magányos férfi arra sétált, hogy az tulajdonképpen buzi. Gyakran egyedül is kimentem, és jegyzeteket készítettem a fel-felbukkanó figurákról. Egyik-másik szinte egész délután ott várta a fiúkat. Főleg a bokszoló haverjaimat. Milyen elkeseredettek voltak, amikor látták, hogy csak én jövök egyedül....

Ijesztőek voltak ezek a figurák. Ezek azok, akik kigyerekeket szólítanak le, megerősokolják és megfojtják őket, és aztán a hullát elássák a bokrok alatt. Na, egyszer azt mondtam a srácoknak: hát most rendet csinálunk! Előre küldtük a legizmosabb bokszolósrácot, na egyből két buzi rátapadt. Akkor járatta egy kicsit őket; tettek egy pár kört, én meg közben csatasorba állítottam a többi bokszoló srácot. Aztán ahogy megérkezett szemből a két buzi, közrefogtuk őket. Mind a nyolc bokszoló

srác azt a két szemét buzit verte. Én meg adtam az instrukciókat.

Szóval a homoszexualitás ártalmasságáról. Ugyebár erről szól mai előadásom.

Utálom a buzikat! Hadd mondjam ezt meg nektek, kedves barátaim.

És hadd beszéljek a női test szépségéről. Mert, ugye, ki tagadná, hogy a női testnél nincs szebb a világon?! Istenem, mennyit szenvedtem katonakóromban, amikor úgy el voltam zárva a nőktől!

Motozó voltam a repülőtéren. Én kértem, hogy ezt csinálhassam, mert unalmasnak találtam az útlevelkezelést. Persze csak férfiakat motozhattam, de miközben motoztam őket, mennyit gondoltam a nőkre!

Természetesen szó sincs arról, hogy a férfitest csúnya volna. Hiszen említettem bokszoló haverjaim izmait, és meg kell hogy mondjam, motozás közben is észrevettem, hogy egy-egy férfitest a maga nemében kétségkívül szép példánynak tekinthető.

Ennek a fajta érdeklődésnek természetesen semmi köze a homoszexualitáshoz, mint ahogyan annak sem, hogy motozás közben nem csak az izmok volumenét tekintetem át....

Motozás közben a legfőbb feladat megtalálni az elrejtett fegyvert. Ezek a fegyverek általában a nadrágzsebben vannak, ezért egyáltalán nem feltűnő, ha a motozó kezei azon a részen egy kicsit lelassulnak, elidőznek.

Miközben a nadrágzseb környékét tapogattam, mindig felbecsültem, milyen típusú himvessző lapul odabent. Mert talán mondanom sem kell, fegyvert sohasem találtam, viszont a legkülönbözőbb jellegű férfiszervekkel ismerkedhettem meg. Csupán nadrágon keresztül is meg tudtam állapítani a himvesszők karakterét, tagoltságát, lehetséges méretét, elképzelhető merevedési fokát. De volt úgy, hogy a motozottat meztelenre vetkőztettem, és elmondhatom, ahány himvessző, annyi fajta. Mint ahogyan nincs két tökéletesen azonos arc, vagy hang, úgy a himvesszők is mind különbözőek!

Ennyit a testek szépségéről. Elsősorban a női test szépségéről, mert ugyebár arról kívántam szólni.

És hát a homoszexualitás ártalmasságáról.

De erről talán legközelebb....

Kívülről...

Bonyolult világ

A felméréshez alanyok is kellenek

A Mozgó Világ ez év márciusi számában jelent meg Tóth László interjúja Romsauer Lajossal Homoszexuálisok Magyarországon címmel. A lábjegyzetből kiderült, hogy a munka része a magyarországi homoszexuálisokról készülő szociográfiának. Emiatt kerestem meg a szerzőt, akiről a „Mozgó-Lexikon” a következőket írja:

„TÓTH LÁSZLÓ 1948-ban született Budapesten. Az ELTE bölcsészettudományi és a JATE jogi karán szerzett diplomát. Politikai szociológiával foglalkozik. Az Orvostovábbképző Egyetem Társadalomorvostani Intézetének munkatársa.”

T. L.: Amit a Mozgó Világban olvastál, az volt az első találkozásom ezzel a világgal. Én korábban, és most is, ha lehetőségem van rá, falukutatással foglalkozom. A meleg világ működésének rendszere érdekel. Bonyolult, nehezen átlátható, izgalmas. És ezzel együtt sem tudom, hogy igazából miért érdekel ez az egész, hisz magam nem vagyok meleg.

Kos: Homoszexuálisnak lenni egyenlő a megbélyegzettséggel, még akkor is, ha a jelzés láthatatlan. Nem féltél-e attól, hogy te is megkapod ezt a bélyeget csak azért, mert ezzel a témával foglalkozol?

T. L.: Az a helyzet, hogy nem érdekel. Neveltetésem a baloldali értékeket adta számomra irányjelzőként, és például az egyetem alatt is én ezt komolyan gondoltam és adtam elő. Ki is rúgtak miatta a jogi karról. Több mint fél évig segédmunkásként sem tudtam elhelyezkedni. Hozzászóltam ahhoz, hogy ne érdekeljen: mit gondolnak rólam!?

Kos: Milyen állapotban van a készülő szociográfia?

T. L.: A kezdeteknél tartok. Mindössze hat-hét mélyinterjú van. Ez végül arra jó, hogy tovább tudjak kérdezni. Még legalább 15–20 értelmes emberrel kell beszélnem a homoszexuálisok legkülönbözőbb rétegeiből, mert az eddigiek egy zárt körhöz tartoztak. Az elitig jutottam még csak el. A neheze ezután jön.

Kos: A szűkös információk alapján, mint kívülálló, milyennek találod ezt a világot?

T. L.: A közvetlen tapasztalatokon túl az eddig megjelent munkák jelentették valamelyest a fogódzót. Ezek többnyire megmaradnak a kuriozitásnál, a csámcsognivalók leírásánál. Ennek oka pedig nemcsak a megfelelő képességek hiánya, hanem a szűk információs bázis is. Ezt szeretném én elkerülni, ezért vagyok nagyon óvatos már most is a válasznál, mert tényleg kevés az adatom. Csak nagyon pontos és objektív képet szabad

közölni, a felszínes és pontatlan leírás árt.

Kos: Akkor másként kérdezek: Mennyire tartod toleránsnak a magyar társadalmat a homoszexuálisok megítélésében?

T. L.: Távrolról kezdem a választ, de csak így lesz érthető. Engem a homoszexualitás mint társadalmi jelenség érdekel. Ennek a történeti lefutását tekintve, a század elejéig bűnnek tekintették valláserkölcsi alapon. Aztán a jelenség átminősült betegséggé, és talán a nyolcvanas években kezdődött el Magyarországon az az időszak, amikortól már elismerik a létjogosultságát – csak ne kerüljön ez nyilvánosan szóba! Ne derüljön ki! Ezt a korszakot éljük most nagyjából.

Altalában, név nélkül lehet róla beszélni, de ha kiderül a dolog, akkor ebből a kiközösítés következik. És itt most nem az állami vagy politikai hatalom intoleranciájáról beszélek, hanem az ún. civil társadalomról. Ott a tolerancia nagyon kicsi. A mindenkorai hatalom elnézőbb volt, a társadalom kevésbé....

Az első interjúmat ez év elején készítettem. Egy már régebben áttelepült erdélyi fiú mondta akkoriban: „Úgy hallottam, hogy valami nagyon kemény presszió készül a homokosok ellen!” Én nem tudom, igaz-e vagy sem az állítás, de az új kurzustól, a keresztény-nemzetitől mindenképpen idegen az a „bűn”. De ne legyen igaz ez a jóslat!...

A szerző megjegyzése: Segítsük T.L. munkáját! Ő nem sztorigyűjteményt akar kiadni az elkészített beszélgetések alapján, hanem valódi láttelepet készíti (szándéka szerint) a mi világunkról. Annak belső szerkezetéről, mozgásirányairól, a külső-belső konfliktusok eredőiről és így tovább. Hogy ez mennyire fontos, azt bizonyítja jelen helyzetünk. Jó tudni, hogy pontosan kik is vagyunk, hol helyezkedünk el a társadalom tolerancia-rangsorában; a „kint is vagyok, bent is vagyok” lét következményei....

Egyszóval bele kell nézni a tükörbe. Hogy lássuk, és ne csak higgyük, hogy azok vagyunk, akiknek tudni szeretnénk magunkat.

Ha valaki rászánja magát egy ilyen önfeltáró beszélgetésre, úgy jelentkezék szerkesztőségünknel, vállaljuk a közvetítést.

Az interjú utolsó mondatához csak annyit fűznék hozzá: – Úgy legyen! Ne legyen igaz...

– Kos –

AMSZTERDAM

AZ EURÓPAI MELEGEK FŐVÁROSA

Egy hely, ahol minden megtörténhet...

A közhely, miszerint egy városnak varázsa van, Amszterdam esetében bizony alaposan megállja a helyét. Ez az a város, ahol még a messziről jött idegen is rögtön feltalálja, otthon érzi magát. Amszterdam él, és lüktet, és a szabadság és szabadosság érzésének mindenfajta megnyilvánulása a híres holland toleranciával párosul.

Ide neked is el kell egyszer jutnod, még a nagy földrajzi távolság és a borsos árak ellenére is! Az életreszóló élmény garantált!

A város különleges és gyönyörű. A legtöbb nevezetesség a belvárosban található, ami gyalog is könnyen bejárható. Amit feltétlenül látnod kell: a Dam tér, a Rokin utca, a Kalverstraat (bevásárló utca), a híres amszterdami virágpiac a Singelen, a híres Munttoren (Pénzverdetorony) lábánál, a Rijksmuseum (Rembrandt festményei, pl. az Éjszakai órjárat), Rembrandtsplein (-tér), Rembrandtshuis (-ház), esetleg egy gyémántcsiszoló üzem, valamint az Anna Frank ház.

Városnéző sétádat koronázd meg egy egyorás, csodálatos hajóúttal, és csodáld meg a csatornaparti, többnyire az ún. „arany évszázadból” (17.sz.) származó patriciusházak homlokzatait!

A város nevezetességeiről magyarul is találsz részletes útikalauzokat. A közelmúltban jelent meg az American Express kiadásában egy köny-

nyen kezelhető, nagyon sok praktikus tanácsot is tartalmazó „Amszterdam” útikönyv. (Pl. olcsó szálláslehetőségek, éttermek, közlekedés, stb.)

Aztán ha kellemesen elfáradtál, már kora délutántól a Thermos Day szaunában nyalogathatsz, – ill. nyalogathatsz – sebedet... (Raamstraat 33.). Ez a jókitalált, minden igényt kielégítő intézmény naponta déltől este 10-ig várja lelkes látogatóit, szombaton és vasárnap viszont csak 18.00-ig tart nyitva. Az élvezetek ára 21 gulden 50 cent. (1 gulden=40,50 Ft)

Ha viszont a délutáni szaunai „matiné” helyett inkább a keményebb és vadabb éjszakai fürdözést választod, akkor este 11 óra után a Thermos Night-ban a helyed (Kerkstraat 60.), ami ez év februárjában nyitott újra. Mielőtt átléped eme pokol tornácát, gondoldj arra, hogy van-e nálad vérmérsékletednek megfelelő mennyiségű, no és minőségű óvszer.... Ha nincs, akkor a szaunával pontosan szemben találsz egy éjszaka is nyitvatartó meleg szexböltöt, ahol ingyenes amszterdami „meleg-térképet” is kaphatsz, rajta az összes szaunával, hotellel, bárral, diszkóval, kávézóval, étteremmel, könyvesbolttal, shoppal és minden egyébvel, ami számunkra érdekes lehet.

És most lássuk mi várhat a gyanútlan idegenre még Amszterdam-

ban, ha leszáll az éj. A város messzi földön hírhedt nevezetessége a piros-lámpás negyed (a Centraal Station, a Dam tér és a Nieuwmarkt által közrezárt városrész), ahol a legkülönbözőbb bőrszínnel, külsővel és testsúllyal megáldott prostituáltak egy kirakatnak is beillő ablakban kínálják portékájukat. Tarifájuk 50 guldennél kezdődik, de nagyon keveses sors ez. Egy „kirakat” és a mögötte meghúzódó ágy napi bérleti díja akár 300-400 guldenre is rúghat. Aztán a hölgyek védelmét garantáló strici is leveszi a maga sárpját, a maradék pedig kell a kábítószerre....

E kis kitérő után menjünk bele tényleg az amszterdami éjszakába! A város e szempontból négy körzetre oszlik, ezek a következők:

- a Warmoesstraat
- a Rembrandtsplein és az Amstel folyó partja
- a Reguliersdwarstraat és környéke
- a Kerkstraat és környéke

Engedd meg, hogy itt csak a számomra mindig is a legnagyobb élményt jelentő esték „receptjét” adjam meg.

Úgy 11 óra tájban kezd a te „éjszakai órjáratod” az Amstel folyó partján, ami egyébként a város egyetlen természetes folyója. Két népszerű sörözőt ajánlok figyelmedbe, a Monopolt (Amstel 60.), majd úgy fél órával később a Company-t (Amstel 106.). Mindkét helyen lüktető zene, egyedi berendezés és kellemes, közvetlen, barátságos közönség fogad. Aztán, ha az itt megejtett vizit után valami észveszejtőbbet szeretnél, akkor indulj el úgy éjjel körül a Munttoren irányába és a Rokinon át ügess a Dam térig. A tér sarkában, a Hotel Krasnopolsky előtt nyílik a Warmoesstraat.

Az utcában három kocsmáig igazán jó: két bőrös bár, a The Eagle és az Argos, ahol egy szombat este több ezer feketéllő fiatalember megfordul. Ne röstelj le illetve felmenni a dark-roomba!

Az Argossal szemben találsz a város (Hollandia?) legmenőbb meleg diszkóját, ami a szerény Cock Ring nevet viseli. Két szintes, fent egy nagy bárral, lent pedig a legmodernebb technikával felszerelt tánchelyiséggel, a két szint között, a lépcsőfordulóban pedig mindenféle „gyanús” helyiségekkel ellátva. Ide éjszaka 1 óra előtt soha nem érdemes betérni, aztán viszont reggelig rophatsz.

Sok sikert és kellemes időtöltést Amszterdamban!

Mit műveltek az „Örök Megbocsátás Nővérei”?

TAVASZI ÖRDÖGŪZÉS PÁRIZSBAN

Hideg és esős volt ez év tavasza Párizsban, de a meleg gondoskodtak arról, hogy forró legyen a hangulat, legalábbis a szenátus épülete előtt, ahol május 6-án egy reakciós törvénytervezet ellen rendeztek harsány tüntetést. Az AIDS elleni harc ürügyén a francia parlament felsőháza szeretne elfogadtatni egy törvényjavaslatot, amely részben felszámolná a homoszexuálisoknak a szocialista kormányzás alatt kivívott jogegyenlőségét és kemény büntetéseket szabna ki az AIDS „nem szándékos” terjesztőire is.

Fekete keretben rózsaszínű háromszöget ábrázoló zászlókat és transzparenseket lobogató aktivisták kezdték az akciót, azt skandálva, hogy „az AIDS ellen harcolj, ne az AIDS-esek ellen”. Majd amolyan „őrült apácák”, az Örök Megbocsátás Nővérei rohantak elő, hogy a közönséggel való rövid cimborálás és erotikus táncok elletése után látványos ördögűzést hajtsanak végre azon szenátorokon, akiket a homofóbia ördöge szállt meg. A fekete reverendát, egyszersmind túsarkú cipőt, vörös harisnyát és tarka szalagokat viselő, nem is oly jámbor apácák egy, az AIDS-vírust jelképező luftballont dobáltak egymásnak, hogy ily módon figyelmeztessenek a fertőzés veszélyére, majd gúnydalokat adtak elő a prüd nyárspolgárokról.

A tüntető sereglet egy ponton megindult a szenátus épülete, az ott sorfalat álló rendőrök elé. Az e téren tapasztalatlan kelet-európai szem már-már heves összecsapástól tartott, amikor kiderült, hogy az efféle megmozdulásoknak nagyon is bejártott koreográfiája van: mindkét fél pontosan tudja, hogy meddig mehet el. A mi „apácáink” is megálltak néhány milliméternyire a rohamrendőrök sorfala előtt, leguggoltak és tömjénfüst mellett áhítatos imába mélyedtek, hogy megszabadítsák a szenátorokat a gonosz szellemétől.

Ha a szenátus javaslata törvényerőre emelkedne, Franciaországban ismét büntetendő cselekménynek számítana az azonos neműek szexuális kapcsolata a 15 és 18 év közötti életkorban, ami visszatérést jelentene a fél évszázaddal korábbi datálódó, pétain-i törvényekhez. A francia Btk-ból 1982. augusztus 4-én törölték a homoszexualitás szót, miután Mitterrand elnök 1981-ben kijelentette, hogy a homoszexualitás többé nem számíthat bűncselekménynek. Az azonos neműek közötti nemi kapcsolatok így teljesen azonos megítélés alá esnek a heteroszexuális kapcsolatokkal, vagyis 15 év felett „szabad a gazda”.

A tüntetés egyik szervezője a Mások munkatársának arra a kérdésére, hogy ha a törvényjavaslatnak – miként mondta – semmi esélye arra, hogy a Nemzetgyűlés is elfogadja, miért kell mégis tüntetni, azt válaszolta, hogy „éberségből”. Egy másik szervező megnyugtatóan, hogy a tüntetés bizonyos, kelet-európai szemnek szokatlanul ható vonásai (éktelen sípkoncert, alapácák felvonultatása) nem keltenek megütközést a közvéleményben.

Az akció elérte célját. Aznap este a nagy országos tévéállomások részletesen tudósítottak az eseményről, annak háttéréről.

Franciaország – bár még nem tartott, ahol egyes északibb államok, amelyek engedélyezték már a házasságot is – meglehetősen példamutató a homoszexualitás kezelésében. Nemcsak a szexuális kapcsolatok esnek ma már azonos megítélés alá, hanem külön törvény védi például a homoszexuális munkavállalókat. Egy évig terjedő börtönbüntetéssel vagy 20 ezer frankig terjedő pénzbírsággal lehet sújtani azt a munkáltatót, aki szexuális hovatartozás alapján tagad meg munkahelyet valakitől. Hasonló büntetésre számíthat az a hatósági személy is, aki megtagadja a bármely állampolgárnak kijáró jogokat egy homoszexuálistól.

Örömnep Európában

A Christopher Street Day rendezvényeiről évek óta hallunk. Akik tehetik, kiutaznak ezekre. Általában június végén, július elején kerül sor ezekre a demonstrációkra. Hogy honnan erednek ezek a meleg tüntetések? Ronald Woodstól ígéretet kaptunk, hogy a következő számunkban részletesen leírja az eredetét.

A lényeges: egy örömnep. A melegeknek az őket állandóan zaklató rendőrök felett aratott győzelmére emlékszik a világ. Az eset valamikor a II. világháború után, New Yorkban történt.

Európában a legnagyobb örömnepet Berlinben rendezik már hagyományosan. Most a fal lebontása után valószínűleg minden eddiginél nagyobb szabású lesz.

Tizenkét napon keresztül követik egymást a kultúrális és sportrendezvények. Június 22-én szombaton, nem is akárhon, egyenesen az Alexanderplatzon állítják fel az információs standokat. A legnagyobb rendezvényt június 29-ére, szombaton 10 órára hirdették meg. A legpresszimistább előrejelzések szerint is bőven meghaladja majd a 15 ezret a meleg férfiak és nők száma. Végigvonulnak majd a Kurfürstendamm, hogy követeléseiknek hangot adjanak.

A záróparti este 8-kor kezdődik a Werner-Seelenbinder-Hallban. Ide az S-Bahnnal lehet eljutni, a Leninallee-ig kell utazni. Ide „csak” hétezer ember fér be. Buli lesz a kifulladásig. Művészeket is meghívtak a világ szinte minden pontjáról. Erre a bulira 20 DM a belépő. De: a volt szoc. országokból érkezők útlevelük felmutatása után 10 DM-ért is bejuthatnak.

A rendezvénynek órái a reklámja. A programfüzetet 50 ezres !!!! példányban nyomtatják ki. Akinek nincs a városban ismeretsége, az szerencsét próbálhat a berlini gay switchboard-on kresztül: „Mann-O-Meter, Motzsr.5, Wlooo Berlin 30, Telefon: 2168008. Az írásban jelentkezőknek van a legnagyobb esélyük arra, hogy hálóhelyet kapjanak.

Szerkesztőségünk tagjai közül senki sem utazik ki Berlinbe, ezért minden élménybeszámolót és fényképet szívesen fogadunk.

Egy héttel később

Kölnben rendeznek egy hasonló, de kisebb, tüntetéssel összekapcsolt örömnepet. Július 5-én pénteken kezdik sportrendezvényrel. Ezen az estén valószínűleg csurig lesznek a meleg bárok. Úgy tervezik, ha jó idő lesz, nem zárkoznak be, az utcára is kiülnek, talán sátrakat is állítanak. A meleg városrész így sátorosünnep képét mutatja

majd. A főeseményt, a felvonulást vasárnap 13 órára időzítik. Ekkor végigvonulnak az óvárosban, egészen a városházáig. 14 órakor átadnak egy petíciót a főpolgármesternek, utána kezdődik az ünnep. Este, a régi pályaudvari váróteremben diszkó lesz. Aki ismeri a várost, az tudja, hogy ez a hely közvetlenül a dóm mellett van, vagyis a város szívének is a legközepebb.

A kölni örömnepéről már előre is többen ígértek beszámolót. Természetesen bőséges fotóanyaggal.

Jó lenne hinni, hogy jövőre valami hasonló örömnepet mi is összehozunk itt Budapesten?!

Segít a Connection

A Connection cég vállalja házak, lakások bérbérvételét, bérbeadását, rendezvények szervezését, lebonyolítását.

A Connection kapcsolatban áll a berlini Bruno Gmünder kiadóval, amelyik meleg könyveket, fotóalbumokat, magazinokat ad ki. Ok jelentetik meg a melegvilág legfőbb turisztikai tájékoztató könyvét, a Spartacust is, amely nélkül mozdulni sem lehet és nem is érdemes hiányában elindulni.

Mindehhez forintért is hozzájuthatunk. A Connection cég bármelyik hazai forgalmazónál olcsóbban kínálja a Spartacust és a többi magazint, könyvet.

Érdeklődni, megrendelni, információt kérni a Connection társaság 1399 Budapest Pt.: 701/1027 címén lehet.

Üdvözet Bécsből!

Az LMC a Leather & Motorbike Community (azaz: bőrös és motoros közösség) rövidítése. **Vienna:** ez pedig a „székhely”, tehát Bécs. Sokan közülünk, magától értetődően, az (osztrák) szövetségi tartományokból, no meg a szomszédos országokból jönnek.

Meleg bőrösök és motorosok olyan laza érdekközösséget alkotjuk, mely már több mint hat éve fennáll és mindenféle tevékenységet folytat.

Az 1991 áprilisi állás szerint 69-en érik magukat e közösséghez tartozónak (69 férfi!), ebből négy a támogatott tagok száma. Ezen kívül 11 úgynevezett 'special guest', vagyis „különleges vendég” van.

Fő rendezvényeink egyike, akárcsak az elmúlt években, az idei ún. LMC VIENNA 8-DAYS ON TOUR, augusztus

10-e és 17-e között. Nyeregbe pattanunk és Nyugatnak vesszük utunkat, át a Grossglockneren, a Bajor-majd a Morva-erdőn, aztán visszamotorozunk Bécsbe. Biztos jelen lesz 26 főt számláló motoros csoportunk.

Ami az egyéb időpontokat, információkat illeti: ezeket SLING címen kiadott tájékoztatónkban találjátok. Vagy pedig egyéb értesítőnkben, természetesen meleg helyeken.

Téged is szeretettel és szívesen látunk valamennyi rendezvényünkön, megmozdulásunkon. Nos hát, reméljük, minél hamarabb találkozunk (azaz: viszontlátunk) good old Viennában....

Sepp

LMC VIENNA
c/o Sepp Engelmaier
Waaggasse 5/16

HAZAI HÍREK

Mint áprilisi lapunkban megírtuk, július 13-án európai turnéja során Koppenhága, Berlin, Prága, Bécs után Budapesten is fellép a Los Angeles-i Gay Men's Chorus. Az egyesület 1979-ben alakult 99 férfi taggal. A százhusz tagú együttes repertoárján az ötvenes évek rock számaival, spirituálékon keresztül, egyházi művek, operett és csaknem minden műfaj jelentősebb műsorszámait szerepelnek. Ezekből nyújtanak majd át egy csokrot a budapesti vendégszereplésük alatt.

Július 13-án a József Attila művelődési házában hallhatjuk a kórust. Az előadással kapcsolatban este 8 óra után a 120-0106-os telefonszámon lehet érdeklődni. A budapesti vendégszereplés szervezője csütörtökön 5-6 óra között a Jácint

presszóban árusítja a jegyeket, amelyeknek ára az első tíz sorig 280 forint, onnan hátrafelé 180 forint.

Más: A Jácint presszó vezetőitől kaptuk a hírt, hogy kedden és csütörtökön este Terry Black és az ő szervezésében neves hazai művészek lépnek fel, adnak műsort. Az előadások fél 10-kor kezdődnek. Úgy tervezik, hogy a kezdési időpontot a jövőben későbbre teszik, ezért akiket érdekel a műsor, előtte tájékozódjanak.

Más: Májusi lapunkban írtunk az első hazai jack-off partiról. Ezt Horányban rendezik meg július 12-14 között. Erre a csoportos szex-találkozóra a Connection cég címén: 1399 Budapest Pft. 701/1027 lehet jelentkezni.

